

1919

1939

פערנויער קולטור-ליטערארישער פֿאראיין

"אחדות"

H. SOO

Pärnu linnapea.

Pärnu Juudi Haridusselts „Ahdus“ on saanud 20. aastaseks. 1938. a. vabariigi aastapäeval oli mul juhus viibida Pärnu juudi vähemusrahva poolt korraldatud aktusel, kus esineti Eesti isamaaliste kõnedega ja noored kandsid ette isamaalisi laule. Sain sellest aktusest kõige parema mulje. Kõik ettekanded olid kenad. Vahekord juudi vähemusrahvaga Pärnus on olnud hea. Pärnus on juudi seltskond alati kaasa aidanud kõikidele seltskondlistele ja riiklistele üritustele. Loodan, et see vahekord ka tulevikus samasena edasi kestab.

20. aastapäeva puhul soovin Pärnu Juudi Haridusselts „Ahdus’ele“ edu ja sõbralikku koostööd.

H. SOO.

Pärnu linnapea.

1919-1939

מ. גראדינסקי.

א בלעמל געשיכטע פון פערנויער קולט-ליטער. פאראיין „אחדות“.

די גאנצע געזעלשאפטליכע ארבעט פלעגט באשטיין נאר דערפון, וואס א מאל אין א שמיטה פלעגט מען צוואמענרופן דעם עולם, כדי ער זאל באשטעטיקן די גבאים, וועלכע האבן זייער ווייניק באפריידיקט דעם ווילן און די באדערפעניסן פון דער געמיינדע.

אזוי האבן זיך פערנויער יידן דורכגעמאכט זייער פינמל יארן, אלס און יונג, אפהיטנדיק שטריינג די רעליגיעזע אינסטימוציעס.

די געשעענישן פון 1905 יאר און זייערע נאכ-ווייענישן האבן אבער דאך ניט געקענט פארבייגן שפור-לאז, טייל-ווייז, אויך פאר דער יידישער באפעלקערונג פון פערנוי.

די פערנוישע רוסישע גימנאזיום איז דאמאלסט געווען לאַיאלישער און הומאנישער בנוגע יידישע שילער לער היגע, וועלכע האבן איר מיינסטנס פארענדיגט, אויך פון תחום-המושב פלעגן אנקומען יונגד, וואס האבן זיך אין איר געלעהנט און אויסגעהאלטן די עקזאמענס, זאָגאר מיט אויסצייכנונגען.

אייניגע זיינען ווערט מען זאל זיי דא דערמאנען: בירדע בירדער שטיינבערגנס פלימעניקעס פון „בעל-מחשבות“.. איינער איז געווען פון זיי שפעטער יום-טוב קאמיסאר אין ס. ס. ר. איינער א געוועזענער שילער פון דער זעלבער גימנאזיום איז היינט א באוואוסטער דיר זיידנפערג אין ריגע, און א סך אנ-דערע, געוועזענע שילער, וואס פארנעמען היינט נאר א בכבודיקן ארט אין קולטור-געזעלשאפטליכן און סא-

די געשיכטע פון פערנויער פאראיין „אחדות“ באשטייט פון דריי צייט-אפשניטן: דאס קולטורעלע-געזעלשאפטליכער לעבן פאר די פערנויער יידן ביזן יאר 1905, פון יאר 1905 ביזן יאר 1919 און פון 1919 ביזן יאר 1939.

ביזן יאר 1905 איז ניט פארגעקומען קיינע באזונדערע וויכטיקע געשעענישן אין קולטורעלן-געזעלשאפטליכן לעבן פאר די פערנויער יידן, וואס זאל זיין ווערט פארצייכנט צו ווערן אין דער היינטיקער בלעמל-געשיכטע.

און דאס איז קיין ווינדער, קיין באזונדערן אינטערעס צו עפעס, כאטש אביסל, קולטורעלע-געזעלשאפטליכקייט האבן די דאמאלסדיקע פערנויער יידישע בעל-מלכות—קיינמאל ניט ארויסגעוויזן. דערצו זיינען געווען צוויי הויפט סיבות, די ערשטע איז געווען גע-וויס די, וואס דער פערנויער קיבוץ איז געווען זייער ווייט פון א וועלכן עס איז גרויסן יידישן צענטער, פון וועלכן זיי וואלטן געקענט ערווארטן עטוואס אף דעם געביט, און די צווייטע סיבה איז געווען — די אפסאלוטע רעכטלאזיקייט און די ווילדע רעאקציע, וואס האט דאמאלסט געהערשט אין גאנץ רוסלאנד, פאר די יידן פון די געגענטן—באזונדערש יידישע האנטווערקערס: שוסטערס, שינדלערס, און אלער-האנד לאנד-גייערס און לאנד-קרעמערס, האבן זיך אין פערנוי געקוועלט איבער זייער חיונה-דאנות, פארזארגט, פארציהיטע איבער די ווינדערעכטלאזיקייט, איבער די אפטע מסירות פון די ניקאלאעוויסקע סאל-דאטן.

ציאל-פאליטישן לעבן בא יידן און בא די אומות-העולם.

אט די דאמאלסדיקע יידישע שילער-יונג, נאכן היסטארישן 1905 יאר — זיינען געווארן אנגעזאמפט ויצנדיק נאך אפן שול-באנק, מיט גרויסע גוטע צילן, מיט ערנסטע פרעספיקטיווישן בלוקן, פול מיט מיט-ליד צו די דערנידערדיקטע און באדריקטע.

אט דער קליינער שטודירנדער קערנדל האט זיך קאנצענטרירט אין א קליינעם ניט אפיציעלן קרייזל, פלעגט דורכפירן אפטע רעפעראטן און דיס-קוסיעס, פלעגט אויפירן פארשידענע יידישע טעאטער ווערק און די הכנסות פלעגן זיי פארטיילן פאר די אונבאטימלע שילער. אפילו א אייגענעם סימפאנישן ארקעסטער האבן זיי פארמאגט.

אויסגעפירט האבן יענע שילערס פאלגענדע זאכן: "יענקל דער שמיר", "ג' מענש און מייזל", "דער יידישער קעניג ליר", "הערשעלע דובראוונער", "די משפחה", און א סך אנדערע פיעסעס אין לעבעדיגע בילדער.

א אקטיוון אנטהיל אין דאמאלסדיקן שטודירנדן קרייזל, ווי אויך אין די אויפירונגען האבן גענומען: פרל, רבקה אסטראוויסקאיא (היינט פרוי דיר לעווין) פרל, העסע שאָץ, פרל, קלארא פאָריס, פרל, פינקלמאן, פרל, אידא לעווין (היינט פרוי העלצע-טאלין), אבראם לעווין, (היינט דיר א לעווין) ה. פינקלמאן, מאקס קלוז, שעפיץ, משה האָף, קרעמער, א געוויסער איפ א. א.

אגב איז דיר א לעווין'ס שולס און באנק חבר געווען יורי ווילס. דער שפעטערדיקער באקאנטער סאציאל-דעם. אומיניסטער, וועלכער איז אזוי טרא-ניש אוועקגעקומען פון אמערדערישע האנד.

אט דער באקאנטער רוף, "פון פאלק און צום פאלק" האט געדויערט בא יענער יונגער אזוי לאנג, ביז דעם תחום-המובש'דיקן יונגער איז געווארן מעגליך צו שטודירן אין די גרעסערע צענטערן.

בא די פערנויער יונגער בכלל, — בא די יונגער בעל-מלאכות, איז שוין אויך געווען פארפלאנצט א

קערנדל, וועלכער האט געשפראצט און געוואקסן. — א שטרעבונג פון עפעס וואס מאָן, פון א צוזאמענוויין, פאר וועמען עס איז, פאר וואס עס איז.

און מיר זעען, אז אין 1910 יאר האט זיך די יונגער אויך שוין געווען ארגאניזירט אין א ניט אפי-ציעלן קרייזל און האט געהאט אויפגעפירט פארשי-דענע טעאטער שטיק, נאנץ געלונגענע: "מיט די זינער פאנען", "די פאמיליע צבי" א. א. די הכנסות איז באשטימט געווען אף איינצושאפן לעזע ביכער און פאר נויטבאדערפטיקע.

די "אחדות" ביבליאטעק פארמאגט נאך היינט צו טאג צענדליקע ביכער פון די באדייטנסטע יידי-שע און אלגעמיינע שריפטשטעלער מיטן שמעמפל: "Изъ книгъ Б. Хаитова".

אינטערעסאנט איז די געשיכטע וועגן דעם זעלבן שפעטפל, וואס כאראקטעריזירט די באגריפן פון די דאמאלסדיקע אנפירערס, און דעם עולם-בכלל.

עס איז שוין אויבן געווען דערמאנט, אז דער ניט אפיציעלער קרייזל איז באשטאנען פון יונגער בעל-מלאכות און לאנד-קרעמער און אז דער יונגער קרייזל האט זיך שפענדיק געפונען אין א אנגע-שטרענגטער פאציונג מיט די עלטערע, וועלכע פלעגן ניט סימפאטיוירן דעם קרייזל און זיינע ארבעט.

עס האט פאסירט א אומגלויבליכער, אבער דאך א מיאוסער פאקט.

אין 1912 יאר, אז דער יונגער קרייזל איז שוין געווען פולקום פארבארייטעט צו א אויפירונג פארן זעלבן צוועק, האבן אייניגע עלטערע געפונען פאר-ריכטיק צו מסרן דעם קרייזל-שעה, אז חברה פאר-נעמען זיך פראנק און פריי מיט ניט דערלויבטע זאכן. נאנץ פארשטענדליך, אז די מאכט וואלט פארניכטעט דעם קרייזל מיטן ווארצל. א דאנק די באמייאונגען און פראטעקציע פון א קרייזל מיטגליד דוד בורמיסטר אוויטש, וועלכער האט געהאט א שארפן צונג, איז דער אונטן אין "Koolisels" דורכגעפירט געווארן, אין אנווענדהייט פון קרייזל-שעה און דוקא מיט א גוטן ערפאלג פון 22.50 רובל.

אט צוליב אוועלכע באדינגונגען איז גוטיק גע-ווען דער שטעמפל "Изъ книгъ Б. Хаитова"

די מלחמה יארן פון 1914—1918 האט אבער דעם שוואכן, ערשט ארויכשפראצנדיקן קערנדל אפילו ניט אף אויפגי, אבער דאך פארניכטעט. דאס ביסעלע מענשליכעס און נוצנבריינגדיגעס, וואס דער יונג קרייזל האט אויפגעבאן מיט זינע אייגענע

די אנפירערס פון יענעם ניט אפיציעלן קרייזל, וועלכער האט עקסיסטירט ביזן 1914 יאר זינען געווען: אברהם קליין, שלמה נעכאמטשין, לייזער-בערל האיטאו, זלמן גארדין, דוד בורמינסטראוויטש' און מאקס שאץ ע"ה אומגעקומען אין וועלט קריג.

זלמן גארדין.

שלמה נעכאמטשין.

אברהם קליין.

לייזער בערל האיטאו. ע"ה.

דוד בורמינסטראוויטש.

מאקס שאץ. ע"ה.

ארעמע הארעוואניע, איז גענאנען לאיבוד צוזאמען מיט די יונגע לעבנס, וועלכע האבן זיך פון קריג צוריק מער נים אומגעקערט.

ערשט די רעוואלוציע אין מערץ 1917 האט ווידער דערוועקט דאס מאל בא בידן; הן בא די יונגה, הן בא דער באפעלקערונג בכלל, א באדער-פעניש צו קולטורע געזעלשאפטליכע ארבעט. דערצו האט נאך מיטגעווירקט דאס, וואס צייטוויליק האט זיך געענדערט דער באשטאנד פון דעם פערנויער קיבוץ, דורך דעם צושטראם פון מערערע יידישע סאלדאטן פון דער 12 ארמיי. וועלכע האבן געדינט אין פערנוי.

צופעליק האבן זיי געשטאמט פון גרעסערע צענטערן, — אדעס, מינסק, פעטראגראד, ווילנע, אייניגע פון זיי זיינען שוין געווען מעטיק פון 1905 י. אין די פאליטישע קרייזלעך.

אם די יידישע סאלדאטן אין פערנוי האבן פון זייער זייט איך אנגעהייבן אויסצואיפן א השפעה אפן קולטורעלן-געזעלשאפט. לעבן פון דער ארטיקער יידישער באפעלקערונג.

די בייווירקונג האט, אבער, געדויערט נאר א קורצע צייט, אין מערץ 1918 איז די מאכט אריבער צו די באלשעוויקס און די גאנצע 12 ארמיי בתוכם די יידישע סאלדאטן פון פערנוי האט די מאכט דע-מאביליזירט.

אלס תושבים זיינען אין פערנוי פארבליבן נאר איינצעלע, וועלכע נעמן אָן, עד היום, א באדייטנדן-אנטייל אין אלע ענינים פון יידישן קיבוץ.

עס איז אינטערעסאנט, אז די יונגה האט, אפילו ביים באלשעוויצקן קאמיסאר (זיין שטאב איז געווען אף וואסער גאס אין «סטערנארא נאסטיניצא») נישט-הן געווען און אויסגעפועלט א דערלויבנים דורכצו-פירן א אונט אין «ענדלא» וו ער אליין האט פאר-שפראכן אנווענד זיין.

מען האט שוין געהאט געמאכט די גענעראל פראבע אין «ענדלא» אונטער רעזיש פון «ענדלא» ארטיסטן ה. ה. סארמינסאן און ראדינאו, אבער גראדע אין דער זעלבער נאכט האבן די באלשעווי-קעס פארלאזן פערנא און די דייטשע מיליטער האט

אריינגעטארשירט אין שטאדט. אויז ארום איז דער באשטימטער אונט נים געלונגען דורכצופירן.

די יונגה, אבער האט זיך דאס מאל אויך נים פארלאזן, מען האט זיך געהאט באקענט אויך מיט די מאכט.

דער נים אפיציעלער יונגה-קרייזל האט זיך שוין געהאט ערווארבן א נאמען פון נים אפיציעלן יונגה-פאראיין.

די יונגה האט געקראגן חן אויך בא די דייטשן. און שליסליך דעם 20 אפריל 1918 האט מען דעם אונט אין «ענדלא» דאך דורכגעפירט. אויפגעפירט איז געווארן; צוויי 1 אקטער קאמעדיעס: «די גוטע ברידער» און «א צימער צו פארדינגען» פון רייזן. אנטייל גענומען האבן: פרוי ש. בירניק, פרל. ז. נאר-דין (היינט פרוי ברענער), פרל. ז. קושנער (היינט פרוי דאווידאוויטש), פרל. ש. קושנער (היינט פרוי גראדינסקי) פרל. חיה ביגמאן (שפעטער פרוי קליין ע"ה) יוסף ברענער, זלמן גארדין, ש. פערטמאג, ל. גארדין און מ. גראדינסקי. סופליאר — א. קליין 27 יאר פארנעמט ער זיין פאסטן.

דער אונט האט געמאכט א גוטן ערפאלג אין אלע הינזיכטן, און די גאנצע הכנסה האט דער יונגה פאראיין אוועקגעשאנקען דער געמיינדע פארוואלטונג, אף איינצוארדנען עלעקטרישע באלייכטונג אין שול.

דער דערפאלג האט צוגעגעבן מער מוט דער יונגה. אלע שיכטן פון דער באפעלקערונג האבן זיך פאראייניקט. ס'זיינען געקומען צו הילף אפילו די עלטערע, וועלכע האבן פריער געקוקט פון אויבן-אראפ אף די «חברה-יונגאטשעס», ס'האט זיך אינטענסיוו פאראינטערסירט דער גאנצער באשטאנד פון דער קהלה-פארוואלטונג. און'האט געדויערט ווייניקער ווי א חדש ד. ה. דעם 29-טן ד. ז. י. האט דער יונגה ווידער דורכגעפירט א אונט: «די רעפערטע» און «אויך א התונה». מיטגעווירקט האבן די זעלבע פערזאנען.

אינטערעסאנט איז, אז די אונדע זיינען ריך באזוכט געווארן פון די דייטשע מיליטער-לייט, און אייניגע האבן אפילו זייער קינסטלעריש אימיטירט פארשידענע סוויקאלישע אינסטרומענטן.

פרל. ה. בינמאן
(פרוי ה. פערמאנד ע. ה.)

פרל. ג. מארקאו.
(פרוי לעזיק)

פרל. ז. קושנער.
(פרוי דאוידאוויטש ריגע.)

לייב גארדין.

משה דאנדע (וויליאנד).

יוסף ברענער (ריגע).

אם די פאראייניקונג צווישן דער יוגנט גופא און צווישן דער יוגנט און דער גאנצער פאפעלקערונג האט בולט געוויזן, אז מען איז שוין ראוי אויפצוטאן עפעס ממשטרדיקעס, אין א ברייטערן מאשטאב, און גלייך, נאדעם, האט זיך טאקע אנגעפאנגען א אלגעמיינע ברייטע, שאפענדע ארבעט, וועלכע האט זיך, קודם-כל,

פארזיצער פון די איניציאטיוו גרופע.

יעקב שאץ ז"ל.
געשט. אין 1920 יאר.

אויסגעדריקט אין ארגאניזירן און קאנצענטרירן די אלע דא-זייענדיקע געוועלשאפטליכע כחות. אין דער ערשטער מאמענטאלער געדאנק פא די אנפירערס איז געווען — צו שאפן א אלגעמיינע פאראייניגונגס ארגאן. אין וועלכן ס'האט געדארפט פארטראמן זיין די גאנצע יידישע באפעלקערונג פון אלע עלטער, שיכטן און בארוף. און דער ארגאן זאל זיך פארנע-מען מיטן פארשפרייטן קולטור, אין הילפס ארבעט. אויז ווערט צוזאמענגערופן צום ערשטן מאל די גאנ-צע יידישע באפעלקערונג פון 18 יאר אלט אין שול Lasareti t.) דעם 12 אקטאבער 1919 יאר. פאר-זיצער איז געווען אויסגעוויילט יעקב שאץ, סעקרע-טאר — בער פערמאנד.

נאך לאנג-דויערענדע דעפאטן האט די פאר-זאמלונג אויסגעוויילט א איניציאטיוו גרופע פון פאלגנדן פאשטמאנד: יעקב שאץ, אברהם קליין, בנימין גארדין, בער פערמאנד, זלמן גארדין, שפתי פערמאנד, ווולף קראקוויץ, העסל מאצקין, יוסף מאנדלקארן, העלענע פינמאן און זארא קישנער.

ערשטער פארוואלטונג פון „אהדות". 19-X-19

זיצן פון רעכטס: ב. גארדין, ה. מאצקין, י. מאנדלקארן, שטייען: א. קליין, ש. פערמאנד, ב. פערמאנד

וועגן דעם זאגן עדות די אלטע פראטאקאלן
 למשל: פראטאקאל נר. 4 פון 10 נאוועמבער 1919
 דער אונט האט געגעבן ריינגעוויין 4112 מ.ק.
 פראטאקאל נר. 6 פון 24 דעצעמבער (אין אנדערס-
 האלבן סאנאט ארום) האט דער אונט געפראכט
 2144 מארק. פראטאקאל נר. 10 פון מערץ האט
 די אויפירונג אריינגעפראכט ריינע 1176 מ. מיט 80 פ.
 פראט. נר. 16 פון 18 מאי האט דער אונט געגעבן
 8947 מארק. א. א. ה. א. א. ה.

פאר די 20 יאר האט דער "אחדות" געהאט
 פאראנשטאלטעט צוויי און פופציק פארשידענע אויפ-
 רונגען: דראמס, קאמעדיעס, לידער, כאר-געזאנגען
 און אנדערע סאזיאלישע גומערן (די שנייעלעך, די
 משערעדע").

אפטמאל האבן שפילערס געמוזט נעמען אף זיך
 צו צוויי ראלן. איינצייטיק שלעפן-גליקליכען די
 ברעטער פאר די בינע, בינק, שמיל, מיטן און
 אנדערע רעקוויזיטן צו די בינע.

אליין אויפציען און אליין פאנאנדערנעמן, שרייבן
 פאר זיך און פאר יענעס די ראלן. יעדערער האט
 געהאט דאס רעכט צו נעמען אף זיך די ראל פון
 א רעזיסאר, אנווייזן יענעס און לאזן זיך לערנען
 פון יענעס. יעדער שפולער האט געפילט זינע אח-
 ריות פאר די זאך. צוויילן פלעגט מען אריין אין
 אזא עקספאז, וואס פלעגט פירן צו גאר אונאנגענע-
 מע קוריאון.

און נאך א וויכטיקער מאמענט אין דער פלעסל
 געשיכטע פון "אחדות".

דער פאראיין "אחדות" האט זיך קיינמאל נישט
 פאנגינגט נאר מיט די אפיציעלע איינגע ראמען פון
 זיינע תקנות, נאר שמענדיג, לויט די מעגלעכקייטן,
 ווארעס זיך אפרופן זיך אף פארשידענע מאמענטן.
 זאל עס געווען זיין אלגעמינע מענשליכע, אדער
 ספעציעלע יידישע, לאקאלע אדער אלגעמינע-נאציא-
 נאלע-אנגעלעענהייטן. פון וואנען זאל נישט קומען דער
 הילפס-רוף-גלייך שוין א פרוף, דא נישט נישט, גאנץ
 פארשמענדיק, די רייד פון כמות, נאר פון איכות.

אין פראטאקאל № 14 פון 5 אפריל 1920
 זעען מיר א באשלוס פון "אחדות" פארוואלסונג צו

נאך א ריי אנגענומענע באשלוסן האט די פאר-
 זאמלונג באויפטראנט די אויסגעוויילטע אינציאטיוו
 גרופע, וואס גיכער אויסצוארבעטן דעם פראגראם פון
 די קינפטיקע ארבעט און די תקנות.

דערמיט איז דער גרונטשטיין געלייגט געווארן
 אין די וויכטיקסטע ארבעט אפגעטאן געווארן.

קורץ נאך דעם האט דער אנפירער פון דער
 אינציאטיוו גרופע י. שאץ איינפארופן בא זיך אויף
 S. Seppa t. 8 דעם גאנצן באשטאנד אף דער
 וויכטיקער פאראטונג, נאך א ליינגערע מיינונגס-אויס-
 טויש איז באשלאסן געווארן גרינדן אין פערנוי א
 יידישן קולטורעלן, ליטערארישן און געזעלשאפטליכן
 פאראיין און עס א נאמען געבן "אחדות".

דעם 19 אקטאבער 1919 האט די אינציאטיוו
 גרופע איינפארופן א אלגעמינע פאבזאמלונג, וועלכע
 האט מיט צופרידנהייט אויסגעהערט איר באריכט און
 מען האט אויסגעוויילט אין דעם ערשטן פארוואלסונג
 פון "אחדות" פאלגענדע פערזאנען: א. קליין, ב. נאר-
 דין, ב. פערמאנד, וו. קראקוין, ש. פערמאנד,
 י. מאנדלקארן, און ה. מאצקין.

אט אזוי האט זיך גענערינדעט אין פערנוי דער
 קולטורעלער, ליטערארישער, געזעלשאפטלעכער פאר-
 איין "אחדות" מיט צוואנציק יאר צוריק, אדאנק איי-
 ניגע איבערגעגעבענע כלל-טוערס, וועמענס נעמען זיי
 נען שוין אויפן דערמאנט געווארן און א דאנק ווער
 אקטיוו שטרעבונג און מי צו מאן גוטעס און נוצ-
 ליכעס. דעם 1-טן נאוועמבער 1919 האט די ערש-
 טע פארוואלסונג אריבערגעטראגן איר סעטיקייט אין
 דעם ערשטן פאראינס לאקאל אף Mungi tän. 2
 פאסט אין א חודש ארום האט מען שוין גע-
 האט דורכגעפירט א אונט אין פאראיין גופא. אויפ-
 געפירט איז געווען: "קאבצנאן און הונגערטאן".

און ווירקליך, האט דער "אחדות" בפרט, אין
 ערשטן פערטל פון זיין היינטיקן זובל, ארויסגעוויזן דאס,
 וואס א פאראיין קען אויפטאן, בא איבערגעגעבענע
 ארבעטערס, יעדער מיטגליד פון פארוואלסונג, אזוי
 ווי יעדער מיטגליד פון פאראיין בכלל, איז אנטקעגן גע-
 קומען מיט זיין מאקסימוס צוגעבונדקייט פאר די
 זאך.

חיים לעווין ע.ה. נעשט אין 1930.

אין די הויפט ראלן: "שמע ישראל", "דער וויל"
דער מענש", "געברודער לוריע" א. א. א. א.
פארשטאנדס מיטגליד אין 4 פארוואלטונגען.

נעמען אף זיך די זארג, אז דער יידישער אונטער-
ריכט מיט 22 קינדער זאל אויך ווייטער עקסיסטירן
אין די רוימען פון "אחדות", אונטערשטיצענדיק מיט
האלץ, פאליכטונג און שטר-לימוד פאר די אומבא-
מיטלטע קינדער. לויטן פראט. № 9 פון 1920 י.
איז אנגענומען געווארן איינטימיק א באשלוס: צום
טאג פון יארעס פיערונג פון אונזער עסטי-
שער דעמאקראטישער רעפובליק, שפענדן פינף הונ-
דערט מארק לטובת דעם געגרינדעטן סאנאטאריום
פאר קינדער. אויך אין אלע אנדערע געלד און זאכן
זאמלונגען לטובת אונזער עסטישער מאיאריטעט האט
"אחדות" אנטהיל גענומען אקטיוו און אייניגע יידן האבן
געקראנגן, זאגאר, אויסצייכונגען.

פראמאקאל № 7 פון 10 נאוועמבר 1923 י.
דער פארשטאנד פון "אחדות" נעמט אף זיך איבער די
פארפליכטונג צו פארטיילן די לאטעריי בילעטן פאר
דער טאלינער יידישער גיסנאוויז. אף די סומע פון
פינף און צוואנציג טויזנד סק. א. א. וו. און א. וו.
און מיר סערקן פון דעם "אחדות" ארכיוו און
די פראמאקאלן ביכער ווי פון מאל צו מאל ווערט
דער "אחדות" מעטיקייטס פלד אלץ ברייטער און
לענגער, דער ווילן אלץ שטארקער און נוצנבריינג-
דיקער.

די אנגעקומענע פון רוסלאנד ד"ר א. לעווין
מיט זיין פרוי רבקה לעווין, מיט זיין ברודער חיים
(נעשט. 1930) מיט דא ווענדע אינגערן ברודער און
שוועסטער בער און דארא לעווין (היינט פרוי ברא-
זשינסקאיא), צוואמען מיט די צונעקומענע יונגע שפי-
לער קרעפטן: פרוי שיינע נארדין, פרל. רבקה
פרייטאן, פרל. לירי מאצקין, פרל. חיה און מערעץ
מאנדלקארן (היינט פרוי פעל), פרוי שיינע בירניק,
ד"ר שלום קראפמאן, משה און פרוי מנרעצקי,
פרוי שיינע קליין, די קלייניקע חן - עוודיקע
מירום נארדין, פרל. עללא ביינמאן, פאפא לעווין,
פרוי מלכה גאלדבערג, דוד בירין, פאשא גאלדבערג,
משה פעל, פרל. פייגע קושנער, אברהם פאווליוסקי,
יענקל און אברהם פרייטאן, גדליה מיכעלסאן און
נאך אנדערע, וועלכע זיינען דא דערמאנט אונטן אין
דער רשימה, האבן שטארקער און רירעוודיקער געמאכט
דעם נאנצן דראמאטישן אנסאנבל ביים "אחדות".

דער פערטער פאראיין "אחדות" האט זיך גע-
לאזן הערן און פילן אויך ווייטער פון זיינע גרעניצן.
טאלין, טארטו, ריגע א. א. פון די צענטערן איז מען
אנטגען געקומען אמת נאנין זעלטן מיט רעפעראטן,
לעקציעס, פארלעזונגען א. ד. ג. אף אליעמינע,
ספעציעלע און היסטארישע טעמעס. מיט קינסטלערישע
אונזרע, ווארט קאנצערטן און כאר געזאנגען.
אין דעם זין האט אין א גרויסן מאס מיטגע-
האלפן די קולטור פארוואלטונג און דער טאל. דראם.
פאראיין "ח. ג. ביאליק". טארטווער "סכבי" האט
געהאט ארגאניזירט א "סכבי" אפצוהייבן ביים "אחדות"
אין 1923, וועלכער האט אייניגע יאר מעטיק געאר-
בעט אין ערווארפן זיך א גוטן נאמן אפילו בא די
עסטישע פאראייניגען.
טארטווער "התחיה" האט געהאט געגרינדעט
ביים "אחדות" א יונגע ארגאניזאציע "התחיה" איר
קיום איז אבער געווען גאר א קורצער פון 1922
ביז 1923.

א טייל מיטגלידער פון דראם. סעקציע ביים „אהדות“.

פרל. רבקה פרייטאן
 אין די הויפט ראלן: „געבראכענע הערצער“
 „מיטן שטראָם“
 „די שחיטה“
 „יאשקע מויקאנט“ א. א.

פרל. לידי מאצקין.

שיינע גארדין.
 אין די הויפט ראלן: „די שחיטה“
 „געבראכענע הערצער“
 „ראם אייביקע ליד“
 „געברידער לוריע“ א. א.

משה פעל.

לייב גאלדבערג.

לייב מאצקין.

„א ח ד ו ת“ פאראיין האט געהאט די גרעסטע
הנאה פון דעם יידישן כאר ביים „ח. ג. ביאליק“
אנטער דער געניטער לויטונג פון הערן מארגנאלין
און בראש מיט דער „עסטאניא“ סאליסמין פרוי אוי-
לאָ. מיט דער הילף פון קולט. פארוואלטונג און
מיטן מיטווירטונג פון די ה. ה. אייזנשטאר, גורין,
ש. מאמארקין, קאסאצקי, ד״ר ב. מירוויץ, יולי גענש
א. א. מערערע אינהאלטס-רייכע פארטראגן און
אקאדעמיעס (וועגן ד״ר ה. ארלאואראוו, ה. ג. ביא-
ליק א. א. ז״ל) פון ריגע: דער העדאקטאר פון
„פרימארנן“ ד״ר י. העלמאן, אשר בערנשטיין און
לעצטנס ראפינער נוראק.

מיטן נאענטן אנטגען קומען פון „ביאליק“ האט
„אחדות“ דורכגעפירט מערערע ליטערארישע משפטים:
„באנצע שווייג“ פון י. ל. פריץ, „מאסקע גנב“ פון
ש. אשה „שילאק“ אין „קעניג ליר“ פון וו. שעקספיר
מיטן וואריסן אנטויל נעמען פון חשובן הערן ש. טא-
מארקין — טאלין און י. שור — העלסינקי, און
א. רעציטאציע אוינדע — פון פרוי און הערן האל-
ברייך, ווארט-קאנצערט — פון הערן פרייטבארד,
א. א. וו. א. א. וו.

אבער, ניט אלע צייטן זיינען געווען, אין פאר-
לויף פון די צוואנציק יאר, פארן עקסיסטענץ פון
„אחדות“, גלייך, ניט שטענדיק זיינען געווען די פאר-
וואלטונגען פון „אחדות“ צוגעפאסט צום ערפילן די
אויפגאבן, און ניט אלע מאל פלעגט דעם עולם
ארויסווייזן זיין געהעריגן אינטערעס און צוגעבונד-
קייט צום פאראיין.

אין די צוואנציק יאר האט דער היינטיקער בעל-
יובל אויך שווערע פעריארן דורכגעלעבט.

אז מען בלעטערט דורך די אלטע פראמאקאלן ביי-
כער, דעם געשריבענעס און זכרון ארכיוון, פילט מען
און מען איבערצייגט זיך, אז טעג, חדשים, אפילו, יארן
פול מיט יאוש, מרה-שחורה און פארצווייפלונג — האט
דורכגעמאכט דער ראש פון אלע פאראיינען, געווע-
זענע און דא זייערע — אין פערנוי.

ס'זיינען ענטשטאנען ניט זעלמענע מאמענטן,
ווען אפן ערב סדר-היום פלעגט ווערן אויפגעשטעלט
דער פאמאלער פונקט פון ליקוידירן „אחדות“, אליין

און אלע פלעגן זיך פון עס, אין דעם גוסס'עדיקן
מאמענט, אפקערן, ווי פון עפעס א שלעכטע צרעת.
דאך אין דער ערענסטער רגע פלעגט ער באקו-
מען כח צו באקעמפן דעם ענטשטאנענעס פעסימיזם
און מוט ארויסצוהייסן זיך, פון די יציאות נשמות
געגל.

גאנץ פארשמענדליך, אז אזעלכע שמערצהאפטע
מאמענטן אין קיום פון פאראיין „אחדות“ זיינען גע-
ווען אין צוואמענהאנג — פארבונדן אין פארקניפלט
מיט די אלגעמיינע נאענטסטע און ווייטסטע באדינ-
גונגען, וועלכע פלעגן, ווילנדיק — ניט ווילנדיק, אפ-
רופן זיך אף די טעטיקייטן אויך פון „אחדות“ און
עס באאיינפלוסן.

אבער, אז עס פלעגט א שיינט טאן די ווין, בא-
ווארימען „אחדות“ און זיינע געצילטע עקשנות'דיקע
עסקנים טיש אירע ליבע פון אידיאליוזם שטראלן פון דאס
ני, די הערצער פון עולם פלעגן ווערן ווייכער און
צוגינגליכער, די פארוואלטונגען אפטימיסטישער און
ארבעטספייאקער. — (זע די פראטאקאלן פון 1933
ביו 1934 יאר) פיר אויפירונגען אין איין יאר.

צוויי און צוואנציק רעפעראטן פון ד״ר אליהו
פארעצקי — דאס בעסטע און דאס שענסטע וואס
דער פערנויער עולם האט געקענט הערן וועגן קול-
טור, ליטעראטור, געשיכטע, — אף אלגעמיינע און
און ספעציעלע טעמעס. לעבעדיקע צייטונגען און
קעסטל-איינדע מיט אייגענע באשריינגטע כחות.

מיט איין ווארט — א שפע פון אויפנומטרנדע
ווערטער און טאטן, וואס בארעכטיקט איבערצייגן
דעם מוז פון קיום פון פערנ. פאראיין „אחדות“ —
און זיינע נוצמארגנדיקע פרות, בפרט, פאר די
יונגט. באוונדערש צייכנט זיך אויס, אין דעם פרט,
די דרייצנטע-פארוואלטונג פון 1934 יאר. (זע אינטן
די רשימה). דער איבערציען פון קליינעס אונבאקווע-
מען לאקאל Vilmsi 2 אין די גרעסערע רוימען אף
Vilmsi 6. קאפיטאלער רעמאנט. מען ברעכט אויס
וועגט און אויוונט צום פארגרעסערן דעם גרויסן זאל.
ס'ווערט אויפגעבויט א אייגענע פינע, דעקאראציעס
און ד. ג. אליין — מיט די אייגענע שווייס און מי.
ס'ווערט ארויסגעלאזן א אויפרוף צו אייגענע און

פערר, "ב. נאלרמאן" "ראוניט" דורך בנימין פאוולא-
 ווסקי. לייב גאלדבערג און אנדערע.
 אין זעלבן יאר האט די זעלבע פארוואלטונג
 ארגאניזירט א מאנדאלינקן ארקעסטער פון יוגנט.
 מיט זיינע אפטע אויפטרעטונגען האט דער אר-
 קעסטער אונטער די געניטע לויטונג פון גונאָ קלע-
 מער ערווארפן זיך פאר די קורצע צייט א שם
 אפילו בא היגע עסטישע עפנטליכקייט.

פרעמדע, סיווערט דורכגעפירט א געלט אקציע, מען
 פאנגט אן צו קריגן סופסידיעס פון קהלה-פארוואלטונג
 מען לאזט קיינעם ניט פארביי, — א אייגענער, א טאלי-
 נער אדער א אויסלאנדער. מען הערט זיך ניט צו
 צום, מיט גאל ביטער איראנישן "וואס זיינען עס פאר
 מוזיקאנטן...?" מען לויפט אין שול צו סליחות כאפן
 די "העכט". מער אדער ווייניקער — זיי דרייען זיך
 אבער ניט ארויס.

מאנדאלין ארקעסטער ביים "אהדות", געגרינדעט אין 1934

ש ט י י ען פון ר ע כ ט ס: ג. בורמיסמראויטש. ז. נאָרדין. א. קושנער.
 ז. לייבאָ. ש. גאלדבערג. ש. מאנדלקארן.
 ו י צ י " " פ. גראדינסקי. ד. קושנער. ג. קלעמער-דירין.
 ז. גאלדבערג. ה. נארדין.

אנב האט דער ארקעסטער ארויסגעגעבן א גאנץ
 באנאכטן שילער אין טאלינער קאנסערוואטאריום אף
 קאספאזיציע און קלאוויר (פ. גראדינסקי).

אויך די פופצענטע פארוואלטונג פון 1937 יאר
 (זע אינטן די רשימה) האט ארויסגעוויזן פיל בארש-
 טענדיגס פאר "אהדות". דורכגעפירט א גרינדלדכן רע-
 מאנט, בארייכערט דעם פאראיין מיט א קלאוויר און
 דורכגעפירט אפטע אונדע.

אמת — מיט גרין און גאל אזו פארבונדן די
 אקציע. און די גאנצע ארבעט. די פאר עקשנים
 לאזן אבער ניט נאך. קיין מיטן וועגן איז ניטא בא
 זיי. מען מוז צו-פירן צום ברעג — א ניט איז די האל-
 בע געבידע אין די גרעסטע סכנה, אין צוזאמענהאנג
 מיטן אויפשוונג פון אקטיווע ארבעט איז א חוב צו דער-
 מאנען דא מיט א געפיל פון דאנקבארקייט די פיר-
 מעס און די פערזאנען, דורך וועלכע עס זיינען איינ-
 געזאמעלט געווארן פארשידענע נוצליכע אינווענטאר
 פארן פאראיין אקצ. געז. "קרענבאלט", "געבר. מא-

א טייל פון דראמ. סעקציע ביים „אחדות“.

„איידימס-דאקט׳ריס“. 15-XII-1934

(ש. פערמאנד אין די הויפט ראט.)

באקומן דעם ווערט, דעם געהעריגן ווילנס-קראפט
און קענטעניס איבערצוגעסען די רודערס און אנפירן
ווייטער מיט די שיף, וואס איר נאמען הייסט „אחדות“

צום גונסטן דעם נאנצן צוואנציק יאריקן עקסיס=
פון דעם פערטן ליטער. פאראיין „אחדות“ און זיין
אקטיווע סעטיקייט פאר די גאנצע צייט — איז גע=
וויס צו פארדאנקען דעם באזונדערן וויכטיקסטן פאק=
טאר, וואס אונזער פרייער, דעמאקראטישע עסטישע
מלוכה פון איר געבוירן טאג אן, האט אנערקענט
צווישן אנדערע אויך אונזער יידישן מעום אין פיר=
גערעכטליכן און קולטורעכטליכן זין, אדאנק דעם
האט זיך אויך דער פאראיין „אחדות“ געקענט פרי
פארנעמען זיך מיט זיינע קולטורעלע, ליטערארישע,
געזעלשאפטליכע, אלגעמיינע-נאציאנאלע און לאקאלע=
ענינים, אבער קיינע שטערונגען, דאס איז ווי געזאגט,
דער הויפט פליזס.

אין 1939 יאר לויט די איניציאטיוו פון א פאר
עלטרע כולל-טערס איז ארגאניזירט געווארן א יוגנד=
אפצווייג ביים „אחדות“ וועלכן די פארוואלטונג אונ=
טערשטיצט אין אלע הינויכטן מיט אלע דאווענדיגע
סעגלעכקייטן. אמת — די יוגנד, זי מען זאגט, לאזן
זיך נאך דערווילע בעסן, עס לאזט זיך נאך, פאר=
לויפיק, אסך-אסך ווינשן, — הלאזי זאלן די האפ=
גונגען ניט אפגארן.

די יוגנט האט פאר די לעצטע צייט באוווילן
דורכצופירן א „שלום-עליכס“ אונט, א שאך-טורניר,
פינג-פאנג, פארוויינגלעגן א. ד. ג.

די כולל-טערס פון עלטערן דור, וואס פילן,
בפרט, די לעצטע פאר יאר איבערמירעט קוקן אויס
מיט אונגעדולד פון איין זייט — מיט מורא פון צווי=
טער זייט, אף די גליקליכסטע שעה, ווען מען וואלט
שוין געקענט איבערגעבן די יורשים, וועלכע זאלן

היינט טרעט צו דער פאראיין „אחדות“ צום זיין צוואנציק יאריקן יובל.

עס ווילט זיך האפן אז דער פאראיין „אחדות“ וועט נאך דעם היינטיקן יובל פארברייטערן, פארבעסערן און פארשטערן זיין מעטיקייטס פארוף און דערמיט אפשאפן די שטערנדע גענון-פיסלעך פון זיך.

עס ווילט זיך ווינשן, אז דער פאראיין „אחדות“ זאל ווירקליך דינען אלס פרידלעכער צוואמענריי-דונגס בריק צווישן אלטן און יונגן דור, צווישן זיי-נע אנפירערס און אלע אין פערנוי זייענדיקע אינ-סמיצויעס און די גאנצע קליינע געמיינדע — בכלל.

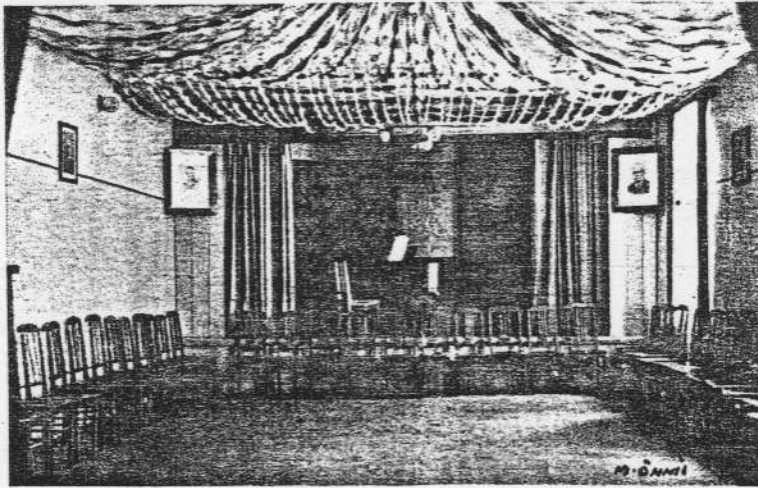
עס ווילט זיך האפן צום היינטיקן „אחדות“ יובל, אז ער וועט דינען אלס לייכט-טורעם פון אונזערע אונפרייז-ליכע נאציאנאלע ווערטן פון גרוי-גרויען אמאל און

מאדערגעס היינט. עס ווילט זיך ווינשן אז די צוויי הונד-דערט פיר און פערציק יידישע נפשות-בן ירבו, זאלן באפרוכטערן דעם היינטיקן בעל-יובל אין אזא געהע-ריגע מאָס און פאָרם, וואס זאל מיטהעלפן אין זיין קאמף צו באפרייען דאס יידישע פאלק פון זיין טונ-קעלן, גראען היינט.

עס ווילט זיך האפן, אז „אחדות“ וואס זיין בא-הוף און שטרעבונג איז — קולטור, ליטעראטור, עטיק און מאראל, וועט זיך ווייטער לעבן און על-טערן און וועט בריינגן די גיהעריגע נוצן, א דאנק-די ווייטערדיגע גערעכטע — פריינטליכסטע באציונג-גען מצד אונזער עסטישן מאיאריטעט.

מ. גראדינסקי.

דער זאל פון פאראיין „אחדות“.

1919 — רשימה פון פארוואלטונגס מיטגלידער אין „אחדות“ — 1939

10 פארוו. 1931	9-טע פארוואלט. 1929	2-טע פארוואלט.	1-טע פארוואלט. 1919.
קראקוין וו. די'ר לעווין אברהם פאוואָוסקי בנימין לעווין שאול מיכעלסאן גדליה מאנדלקארן י. גראדינסקי מ.	קראקוין וו. לעווין ה. פרוי בירניק שיינע לעווין שאול נאלדבערג ל. (פאשא) מאנדלקארן י. גראדינסקי מ.	קראקוין וו. מאצקין ה. פערמאנד ב. קליין א. נארדין ב. מאנדלקארן י. פערמאנד ש.	קראקוין וולף מאנדלקארן יוסף מאצקין העסל קליין אבא פערמאנד בער נארדין בנימין פערמאנד שבתי
12-טע פארוואלט.	11-טע פארוואלט. 1933	4-טע פארוואלט. 1923	3-טע פארוואלט.
קראקוין וו. נארדין ב. נאלדבערג ל. (פ) מאנדלקארן י. גראדינסקי מ. נארדין ל.	די'ר לעווין א. מאצקין ה. נאָרדין לייב מאנדלקארן י. גראדינסקי מ.	מאצקין ה. בירניק אשר גראדינסקי משה נארדין ב. מאנדלקארן י. פערמאנד ב. פערמאנד ש.	קראקוין וו. מאצקין ה. קליין א. פערמנד ב. נארדין ב. מאנדלקארן י. פערמאנד ש.
14-טע פארוו. 1935	13-טע פארוואלט. 1934	6-טע פארוואלט.	5 פארוואלט. 1924
בירניק א. פערמאנד ש. מאנדלקארן י. פאוואָוסקי מאקס גראדינסקי מ.	נארדין ב. מאנדלקארן י. פערמאנד ש. נארדין זלמן גראדינסקי מ.	די'ר קראפמאן ש. די'ר וויגאדסקי ק. קראקוין וו. לעווין ה. קליין א. מאנדלקארן י. נארדין יעקב	די'ר קראפמאן שלום די'ר וויגאדסקי קאָפּל קראקוין וו. לעווין חיים גראדינסקי מ. נארדין ב. מאצקין ה.
16 פארוו. 1938-39	15-טע פארוואלט. 1937	8-טע פארוואלט. 1928	7-טע פארוואלט.
מאצקין העסל נארדין לייב קראקוין ירמי מאנדלקארן יוסף פערמאנד שבתי נארדין זלמן גראדינסקי משה	בירניק א. פרוי פאוואָוסקי שיינע פרל פריימאן רבקה מאצקין אברהם פעל משה מאנדלקארן י. גינזבערג לייב	בירניק א. מאצקין ה. נארדין ב. גראדינסקי מ. פערמאנד ש. מאנדלקארן י. ברענער משה	די'ר קראפמאן ש. די'ר וויגאדסקי ק. קראקוין וו. לעווין ה. קליין א. מאנדלקארן י. פערמאנד ב.

אין 15 פארוואלט. 1937

נינובערג ל"ב.

פארוואלטונג פֿון „אחדות“ 1939 יאר

זיצן פון רעכטס: מא. דלקארן יוסף. סאצקין העסל. גראדינבקי מ.
שם"ען " פערמאנד שפתי. גארדין ולמן. קראקחן ירמיה.
גארדין ליב.

אין 4, 8, 14 און 15

בירניק א"ש.

15 פארוואלט. 1937

סאצקין אברהם.

אין 14 פארוואלט. 1935

פאָלאַחסקי סאָס.

א טייל פון דראמאטישע סעקציע ביים "אחרות"

זיצן פון רעכטס: א. קליין — (27 יאר סופליאר). מ. גראדינסקי.
 ש. פערטמאנר — (אין די הויפט ראלן). פרוי ש. גרא-
 דינסקי, די פירן. וו. לאססען (רעזיסער).
 ל. גאלדבערג. ל. גארדין.
 ו. גארדין. ש. שינדלער. ר. שינדלער. א. קוש-
 נער. פ. קושנער. א. פרייטאן. ה. מאנדלקארן.
 ו. פרייטאן. ל. פאוואָווסקי. ש. מאנדלקארן.
 ש ט י ע ן "

פאר די צוואנציק יאר האט די דראם. סעקציע ביים "אחרות" אויסגעפירט פאלגנדע פיעסעס:

"מיט זיגער פאנקן"	"א דאקטאר" ש. עליכס 2 מאל.	"דער ישיבה בחור" * *
"די גוטע ברידער" ז. ריון 2 מאל.	"א ווייב" 2 מאל.	"דאס מעסערל" ש. עליכס (אינסצ.).
"א צימער צו פארדינגען"	"די אנענטן" "	"א ווייב מאכט קראנק א דאקטאר"
"א רעפערטיציע"	"מענטשן" 2 מאל.	טונקעלער.
"אויך א חתונה"	"די שחיתה" ז. גארדין 2 מאל.	"א שטיקל ראדיא נאך הברלה" "
"קבצנזאן און הוננערמאן"	"דער ווילדער מענש"	"א שטומע ווייב" "
"דאָראַ"	"געבראָכענע הערצער" 2 מאל.	"מין בעב" "
"דער מעדאליאן" 2 מאל.	"געפרידער לוריע"	"א רעצעפט קעגן שוויגערס"
"דער שטומער חתן" טונקעלער	"מול-טוב" ש. עליכס.	"אירימס דאקטורים" זאבלוראָווסקי.
3 מאל	"מיטן שטראם" ש. אש.	"מאסקע גנב" ש. אש.
"קאלאמיע" ש. עליכס 2 מאל.	"שמע-ישראל" א. דיטאווי.	"יאשקע מוזיקאנט" א. דיטאווי.
ש. עליכס.	"דאס אייביקע ליד" מ. ארנשטיין 2 מ.	כאר און מוזיק. קאנצערטן.

אין משך פון די 20 יאר האפן אין דראמ.סעקציע ביים "אחדות" אנטייל גענועמען פאלג. פערז.

לעווין באָבא.
 פרוי ד"ר לעווין רבקה, (אין די הויפט ראלן)
 ד"ר לעווין אברהם.
 פרל. מארקאוויטש, (פרוי לעויק)
 פרל. מאצקין לייב.
 מיכלסאן גדליה.
 פרל. מאנדלקארן מערי, (פרוי פעל)
 פרל. מאנדלקארן חיה.
 פאולאווסקי אברהם.
 פרל. פרייטאן רבקה, (אין די הויפט ראלן)
 פרייטאן אברהם.
 פרייטאן יעקב.
 פעל משה.
 פאולאווסקי יצחק.
 ד"ר קראפמאן שלום.
 פרל. קושנער זארא, (פרוי דאווידאוויטש. ריגע)
 פרל. קושנער שבע, (פרוי מ. גראדינסקי)
 פערסאנד שבת, (אין די הויפט ראלן)
 פרל. קושנער פייגע.
 קליין אברהם, (27 יאר סופליאר)
 פרוי קליין שיינע.
 פרוי שער מערי.
 פרל. כהן חיה. ע"ה.

פרל. בינמאן חיה. ע"ה.
 ברענער יוסף.
 ברענער משה.
 בירן דוד.
 פרוי בירניק שיינה.
 גארדין זלמן.
 גארדין זארא, (פרוי ברענער)
 גארדין בנימין.
 פרוי גארדין שיינה, (אין די הויפט ראלן)
 גארדין לייב.
 גארדון מרים, (א ויין יאריקע)
 גראדינסקי משה,
 גאלדבערג שרה, (פרוי מ. דאנדע)
 גאלדבערג מויבע, (פרוי ב. לעווין)
 גאלדבערג פינחס.
 פרל. בינמאן עללא.
 גאלדבערג לייב, (פאשא)
 פרוי גאלדבערג מלכה.
 דאנדע משה.
 האסין ש. (מאלין)
 פרוי טורעצקי חנה.
 טורעצקי משה.
 לעווין חיים.
 לעווין דארא, (פרוי בראושינסקי טאלין, אין. הויפ. ר.)
 לעווין בער, (אין די הויפט ראלן)

"אָשקע"
 מוזיקאנט.

„אחדות“ אבדות פאר צוואנציק יאר ז"ל.

מיטגרינדער, מיטשפילער און מיטגלדער

שאץ יעקב. נעשט. 1920
 פינמאן חיה. " 1919
 פערמאנד הייענע. " 1923
 לעווין חיים. " 1931
 בהן חיה. "

יאקאבסאן מרדכי.
 פרוי כהן שיינע.
 כהן יצחק.
 לעווין יוסף.
 לעווין משה.
 פרוי לייבא ציללע.
 לייבא שמעון.
 פרוי מאצקין חיה.
 מארגליות אליעזר.
 פאוולאווסקי שבת.
 פאוולאווסקי שמואל.
 פרוי קלוז רחל.
 דפחור קריסטאל זיסל.
 קריסטאל אהרן.
 פרוי קריסטאל פיינע.
 פרוי קראקווען אלגא.
 דפחור שיון הערצע.
 קושנער אברהם.

בוב ישראל.
 בוב פיינע.
 ברענער יהושע-יעקב.
 פרוי ברענער בליומא.
 בוקשפאן חיים.
 פרוי בוקשפאן חיה.
 נארדין צבי-הירש.
 פרוי נארדין שרה-דבורה.
 נארדין בונים.
 פרוי וועסעט גיטל.
 זעלקין יחזקאל.
 דפחור זעלקין ניסן.
 פול. יאקאבסאן יודיק.

קאסא פילאנץ פון פערניוער קולטור־ליטערארישן פארײן "אחדות" פון 1939—1919

סי' קר.	איינאמע:	סי' קר.	אויסגאבע:
4,009,13	פרייוויליגע שפענדונגען	2,159,70	אונטערשטיצונגען
6,330,69	אונדע	850,26	הלואות
2,682,02	מיטגלידס אפצאל	4,766,15	דירה געלד
87,57	איינטריטס צאלונגען	1,141,16	באליכטונג
796,41	הלואות	1,466,97	באדייצונג
40,77	פראצעדער	2,499,40	פארשיידענע אויסגאבן
1,090,44	דירהגעלד	1,145,05	אינווענטאר
50,20	פאר באליכטונג	587,70	פינאנציען
309,27	פון פאריוויליגען-שפילע	617,56	רעמאנשן
20,—	פון "אחדות" יוגנט	60,50	דעם "אחדות" יוגנט

15,294,45

קאסא פאשמאנד 17טן יולי 1939 . . . 122,05

15,416,50 קר.

15,416,50 קר.

דער נצחון פון אידעאליזם.

מיטלען און אין קולטור-כחות, איז שווער געווען צו גלויבן, אז דער געשאפענער קולטור-ווינקל זאל האבן א קיום — עם האם זיך געדוכט, אז דער פער-נויער פאראיין „אחדות“ וועט בלייבן נאר ווי א פרוז. ווי א פארבייגענדיקער עפיזאד, ווי דאס האט, ליי-דער, געטראפן מיט ענלעכע פאראינען אין יידישע קיבוצים פון עסטי, א סך גרעסערע ווי פערנוי.

און דאך — די אלע אוינגעניגטע באדינגונגען זיינען קאמפענסירט געווארן מיט דעם קאלאסאלן רע-זערו פון עקשנות, ווילנסקראפט און באניטערונג פון די פערנויער יידן, און נאר אדאנק דעם האט דער פאראיין זייערער דערגרייכט צו א דויערהאפטקן לעבן, און זיי קענען איצט שטאלץ פיערן היינט זיי-ער גרויסן יום-טוב.

עס איז נים מיין אויפגאבע צו געבן היינט אן אפשצונג וועגן דער טעטיקייט פון בעל-היובל — דאס וועלן מן הסתם טאן די פערנויער טוער פון „אחדות“: אבער נאנין אומאפהענגיק פונם קולטור-אקטיוו פון פאראיין מוזן מיר אנערקענען זיין השי-בות: שוין דער עצם פאקט אליין, וואס דער קליי-ניקער פערנויער יידישער קיבוץ האט מיט אייגענע כחות דערפילט דעם פאראיין צום צוואנציקיאריקן יובל, דארף ארויסרופן ביי אונדז דעם טיפסטן רעס-פעקט צו זיינע גרויסער און טוער!

יעדער איינער, וואס שטייט נאָענט צו יידישע קולטור-ענינים, קען זיך גרינג מסער זיין, ווי פיל שוועריקייטן און מניעות עס האבן געמאכט אויסשטיין די גרינדער און טוער פון „אחדות“ פאר די דאווקע צוואנציק יאר, און דעריבער איז דער קולטור-יום טוב פון די פערנויער יידן אן אמתער טרוםף און נצחון פון אידיאליזם.

עס ווילט זיך ווינטשן די פערנויער קולטור-טוי-ער און זייער פאראיין „אחדות“ הצלחה און אריכות-ימים! זאל דער שיינער נאמען „אחדות“ פארייניקן אלע פערנויער יידן ארום זייער קולטור-ווינקל, וואס

ניט מיט קיין אנדערע ווערטער דארף באצייכנט ווערן די צוואנציק יאריקע עקסיסטענץ פון פערנויער קולטור-פאראיין „אחדות“.

דאס קליינע הייפעלע פערנויער יידן האבן מיט זייער קולטור-יום טוב אריינגעשריבן א שיינעם בלאט אין דער רענעסאנס-עפאכע פון עסטישן יידישום און האבן באוויזן איינעם פון יענע ווונדער, מיט וועלכע עס איז אזוי רייך די געשיכטע פון אונדזער נאציא-נאל-קולטורלער אויפלעבונג פאר די לעצטע פאר צענדליק יארן.

די קנאפע פאר הונדערט פערנויער יידישע נפשות — א טראפן אין ים פון פרעמדע קולטורן און איינפלוסן — האט געזאלט, לויט אלע אָביעק-טיווע באדייטונגען, דערגיין ביו צו דער סדרגה פון פולשטענדיקע אנאלפאבעטן אין שייכות צו דער מא-דערנער יידישער קולטור.

עס-האבן זיך אבער איינגעפונען אין פערנוי איינ-צעלנע יידן, עקשנים, וועלכע האבן נאך נים פאר-געסן די טראדיציעס פון די אמאליקע פערנויער יידי-שע קריילעך, פון יענער אידיאליסטישער און בא-גייסטרטער יוגנט, וואס האט שוין דעמאלט, אין די פינסטערע יארן פון צארישן רעזשים, באוויזן צו שאפן אן ארגאניזאציע פאר קעגנזייטיקער הילף, זעלבסטבילדונג, און קאמף פאר נאציאנאלער בא-פרייונג און סאציאלער גערעכטיקייט.

און אט די דאווקע געצילטע יחידים האבן גע-טראגן אין זייערע הערצער א בענקשאפט נאך א יידישן ווארט: זיי האבן נים געוואלט בלייבן אינגאנצן אפגעריסן פון יידישן קולטור-מקור — און מיטן כח פון עקשנות און אידיאליזם האבן זיי מיט צוואנציק יאר צוריק אויפגעשטעלט אן אייגענעם געצעלם, דורך וועלכן זיי זאלן זיך קענען באהעפטן מיטן אקטועלן און אקטיוון יידישן קולטור-לעבן.

קליין אין צאל, אן הילף פון דער זייט, אנגע-זיין אויף זיך אליין, באגרענעצט אין מאטעריעלע

זאל דער היינטיקער יובל פון פאראייניגטן
 אַנדערן די שטארקערע קולטור-ארנאנוואציעס צו
 פארבינדען זיך נענטער מיט „אחדות“ און העלפן
 אים צו פארטיפן און אויסברייטערן זיין טעטיקייט
 אויף אלע צווייגן פון דער יידישער קולטור!

ש. טאמארקין.

דארף אויספילן די הויכע מיסיע צו זיין א בלי-זין
 און אן אפויער קעגן אסימיליאציע און נאציאנאלן
 אויסקום! זאל דער היינטיקער קולטור-יום טוב צוגעבן
 מוס און ענערגיע די אלטע טוער און סטימו-
 לירן די יונגע זיך אנצושליסן צו די יידישע קולטור-
 אוצרות! זאל דער אידיאליזם און די פאניסטערונג
 פון די אלטע פאועלן די יונגע און דינען זיי א
 ביישפיל פון ליבשאפט און איבערגעפנקייט צו אונד-
 זער קולטור!

ה. דרוק. טאלין.

עם האט א ווידער פאסירט.

געשיכטע-זשורנאל, וואס איז, אונז, א גאנץ שווערע
 שטיקל ארבעט עם צוואמענשמעלן און וועט מן הסתם
 זיין אינטערעסאנט צו לייטען און דעריבער וועט
 זיין דער צוואמענשמעלער די בעסטע אנערקענונג
 פאר די נוצליכע אויפגעטאנענע גרויסע מירחה, —
 אז מען וועט עם ליינען, — וועט מען קענען מיי-
 נען, אז פערנוי איז א קולטור-צענטר, א שטארט ווו
 עם שוועבלט און גריבלט פון יידן. אין דער אמתין
 איז עם נראד פארקערט. עם קלינגט ווי א לעגענ-
 דע אז אין דער פארווארפענע קליינע שטעטל פערנוי
 פראוועט מען א צוואנציק יאריקן יובל פון א קול-
 קורעלן-געוועלשאפטליכן פאראיין. און לאזט נאך ארויס-
 צוליב דעם יום-טוב ספעציעלן געשיכטע-זשורנאל.

אויב עם איז דא ניסים אף דער וועלט, איז עם
 דער גרעסטער נס, וואס עם האט אמאל געקענט פא-
 פאסירן.

א פארווארפענע שטעטל, וואס פארמאגט איינ-
 גאנצן א אכט און פופציק יידישע פאמיליען, שטייט
 אפגעריסן פון דער גאנצער קולטור-וועלט, געלעבט,
 כמעט, די גאנצע צוואנציק יאר בא זייער שווערע
 באדינגונגען — הן פינאנסיעלע, הן קולטורעלע, פון
 דעסט וועגן האט די פערנויער געמיינדע ניט געש-
 טערט אויפצובאהאלטן א פאראיין און נאך פינאנסעל
 אונטערשטיצט — גאנצע צוואנציק יאר. אווי ווי דער

מיט גרויס פארענדיגן האב איך אנגענומען איי-
 ער איינלאדונג אנטהיל-צונעמען אין אייער וועלטענעם
 יום-טוב מיט אן ארטיקל אין אייער יובל-זשורנאל.

עס איז א באוונדערע שמהה, ווען עם מאכט
 זיך א יובל, ווו מען קען משנה זיין דעם הייזיקן
 מנהג, אז ניט מען מוז זינגען און זאגן, אז עס ווילט
 זיך זינגען און זאגן.

דער קולטורעלער-געוועלשאפטליכער פערנויער
 פאראיין „אחדות“ האט בשר פארדינט מען זאל אויך
 אף א געהעריגן אופן אפשאצן, אז דער גרינדונג
 טאג פון דאזיקן פאראיין זאל בלייבן אלס א וויכטי-
 קע דאטע אין היינטיקן קולטור לעבן פון די יידן
 אין פערנוי.

עס איז שווער צו שרייבן ארטיקלען וועגן א
 א פאראיין, ווען די גאנצע פריערדיקע ארבעט פון
 „אחדות“ איז מיר א ביסל אומבאקאנט. אבער באוו-
 כנדיק אפט פערנוי און אויך דעם פאראיין, הערט
 מען זיך פון דער ווייט פון צייט צו צייט וועגן די
 טעטיקייט, וועלכע עם קען א וויטיקן מענטשן, אמאל,
 די ארבעט — ניט צופרידן שטעלן.

פונדעסטוועגן איז א וויכטיקע ארבעט אפגעטאן
 געווארן.

פון דער ווייטנס, אז מען וועט ליינען דעם

„ח. נ. ביאליק“ פאראיין אין טאלין איז א שטאלץ פארן גאנצן יידישן קיבוץ, — אזוי איז דער „אהדות“ פאראיין אין פערנוי — א שטאלץ פאר דער גאנצער יידישער געמיינדע אין פערנוי. איער היינטיקער יום-טוב — איז אונדזער יום-טוב, איער פרייד — איז אויך אונדזער פרייד. און עס דארף זיין א פרייד פאר די גאנצע יידישע בא-פעלקעקונג אין עסטי. עס בלייבט נאר צו ווייניגן דעם פאראיין „אהדות“

ער זאל זעהן אף ווייטער, מיט דאך, מער ענערגיע, צו ארבעטן למחבת דעם יידישער, וועלטלעכער קול-טור, ניט שמערן די פאָר געצייילטע אינטעליגענטע כחות, וועלכע האלטן קולטורעל אויף דעם פאראיין אף זייערע פלייצעס, כדי דער „אהדות“ פאראיין זאל טאקע בלייבן א שטאלץ פארן גאנצן עסטישן יידן-מוס.

ה. דרוק.

ד"ר ב. מירוויץ.

נאציאנאליסטישער עקאנאמיזם.

איינע פון די שווערסטע באשולדיקונגען, וואס די שונאי-ישראל בריינגן ארויס אנטקעגן די יידן, איז דער מיטאָס פון יידישע קאפיטאלן. פון דעם אָנ-פארשיבליכן רייכטום פון די יידן אין גארער וועלט. די תורה האבן איבערנומען אנע צו קאנטרא-לירן — אלע שאַוויניסמן, אין אלע לענדער — און מען זוכט, און מען אקערט אין פארשידענע סמא-טיסטיקעס און ארטיקלן אזוינע ציפערן און דאטעס, וועלכע וואלטן געקענט באשמעטיקן די איינצעלנע פונקטן פון דעם יידישן עשירות-מיטאס. דאס גלייכווערטל, — אז מען זוכט — געפינט מען. — פאסט אין דעם פרט, זייער גוט. ווייל גראד איז סטאטיסטיק אזא מין גאָרמן, ווי מען קען שערן יעדן בוים, נאכן געשמאק פון דעם „זוכער“.

שוין אפגערעדט דערפון, אז מען האט קלאָר און דייטליך באוויזן, אז די וועלט באקאנטע מי-ליארדן ווי סארגאן, ראָק פּעלער, הענדי פאָרד, זאהאראָוו וכדומה — זיינען קריס-טאל-ריינע אריער, האט נאך קיינער פון די שונאי-ישראל ניט געפונען פאר גויטיק צו פאריכטן שוין אט די גראָבע גרייזן אין זייערע גוט ארויסגעקעמטע ביכער און מען העצט יעדן פאלק, און יעדער מדי-נה אלץ מיט די ועלפיקע כלי-זין, ווי דאס פאסט פאר זייער ציל און אויפגאבע.

יעדער פאלק האט דרך-ארץ פארן געדורקטן וואָרט און ווערט א אנהענגער פון זיינע לערערס די שאַוויניסמן.

אויך אין די עסטישער פרעסע הערן מיר אזוינע שטימען, מען שרייבט זייטן גרויסע ארטיקלען מיט סטאטיסטישע ראיות, אז דער גרעסטער טייל פון דער עסטישער אינדוסטריע איז (למשל) אין יידישע הענט. פון מסחר איז שוין אפגערעדט, ווייל וועלכער ייד איז דאס ניק קיין ביזנעס מאַן... ליידער ווייסן מיר יידן דעם אמת, אז עס איז נאר ניט אזוי, אז מיר זיינען אין פארגלייך מיט די ארומיקע פעלקער אין זייערע עקאנאמישע פאזיציעס — ארעם, אז מיר האבן, אפילו, ניט קיין מעגליכקייטן ארויסגעבן ציי-טונגען און ביכער, וועלכע, קענען באווייזן די פאלש-קייט פון דעם מיטאָס פון יידישן רייכטום.

עס איז קיין גומא. ווען איך וועל זאגן, אז למשל דא אין עסטי ווערן די יידן פון חדש צו חדש אלץ ארימער און פאלירן איין עקאנאמישע פאזיציע נאך דער אנדרער, און, אגב, זיינען דאס ווירטשאפטליכע שטערונגען, וועלכע די אַרטיקע יידן האבן זיך געשאפן אין דער צייט נאך פאר דער עס-שער ועלבסטשטענדיקייט.

די יידן אין עסטי, ווי אין א סך אנדערע לענ-דער, פאר וועלכע זיי גיבן אָפּ, אלס געטרייער און

לאַזאַלע בירגער — זייער לעבן און ארבעט, האבן
ניט קיין אייגענע לאנד שטחים. געזינדן און איבע-
ניעם, שטעלעס אין מלוכה אדער קאמוניאלן (שטאד-
טישן) דינסט — האבן זיי ניט, די מעגלעכקייטן
פאר ליבעראלע פראָפעסינס ווערן פאר יידן ווייניקער
און הארבער, וויילע קיין פעסטע אנשטעלונגען האבן
ידישע דאקטוירים, אדוואקאטן און אינושענערן —
ניט, ווי זייערע קאלעגן — ניט יידן.

בלייבט נאָר לידער, די ביוזנעס-מסחר און גע-
וועלכער — ווי די יידן שפילן שוין גאר ניט די
ערשטע פירל, ווי עס סיינען און ווילן אלעמן צוליב
פארשטענדליכע מענים, אינריידן, די שאוויניסטישע
סטאטיסטיקער, און ווען מען רעדט וועגן דעם גרויסן
צאל פון הייזער, וואס געהערן יידן, איז דאך שוין
גענוג דורכצובלעטערן אזא צייטונג ווי „פאָסטמעס“,
וועלכער שינגט די טעאריעס פון די שונאי-ישראל,
צו האלטן פאר א אמונה — און אָט די ועלביקע צייטונג
שרייבט אין, אפשר, גאר מיט פארדרוסן, — אז די

יידן פארקויפן זייערע הייזער אלע, יאָ דער „פאָסט-
מעס“ ווייס, אפילו, גענוי פאר וואס פאר א מקה...

מען וועט לייטענען די אויבנדערמאנטע אויספירונג-
גען און מען וועט קוועטשן מיט די פלייצעס: —
וואס האט דאס פאר א שייכות צום צוואנציגט יאָריקן
יובל פון פערנויער פאראיין „אחדות“? און עס האט
א גרויסע שייכות, ווייל איך ווער ניט מיר בא יעדע
געלעגנהייט צו דאס „פאסט“ אדער ניט — אנצו-
ווייזן, אז מיר יידן דארפן גראדע אין אזא צייט פון
נאציאנאליסטישן עקאנאמיום אין אנדערע מאדערנע
„אוומען“ אָפּהיטן אלע אונדזערע מוסדות, סיי עקא-
נאמישע, סיי קולטורעלע און מער ליב האבן דאס
אייגענע און גאר די אייגענע.

אפשר, זאלן מיר זיך איך גאר אפּלערנען פאר
אנדזערע ברידער און שוועסטער אָט דעם — נא-
ציאנאליסטישן עקאנאמיום?

ד"ר ב. מירוויץ

EESTI NÖÖBITÖÖSTUS

„MERKUR“

Tallinn, Tartu mnt. 69.

Telefoni kodune keskjaam:
306-74

*Kõik autoomanikud tarvitavad
nüüd ainult tuntud autokumme*

„Sigillo Verde“

„Pirelli“

Müügil Pärnus:

K/m. S. Gordin & Vennad

Tallinna mnt. 9. Tel. 152

Hiiu-Kärdla

KALEVIVABRIK

Balti Nahavabrik

Pärnus, V. Sauga 24 tel. 76

ESINDUS:

Tallinn, Estonia pst. 15-3
Tel. 459-03

PÄRNU LINA- TÖÖSTUS

Pärnu, Rääma tän. 38

==== Tel. 125. ====

VABRIKULAOD:

Pärnu, Laidoneri p. 9,
Tallinna maantee 11.

Valmisriiete ja manufaktuuräri

H. BLUMBERG

Viljandis, Tallinna 5. Tel. 2-68

A.-s. Pärnu Krediit Pank

Pärnus, Kalevi 30.

==== Asutatud 1913. a. ====

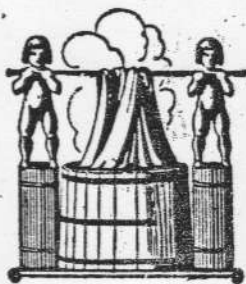
Telefonid: Üldine 23, juhatuses kabinet 45.

TEKSTIILTÖÖSTUS

«KODUMAA»

==== Pärnu ====

Riidevärvimise tööstus

„UNION“

Tallinn, Telliskivi 51.
Telefon 440-42.

BETTY BESPROSVANNY & POEG

KOOTUD KAUBA SUURLADU

TALLINN, S. KARJA 12

TELEFON: { 446-74
446-63
301-79

TEKSTIILTÖÖSTUS

R. PAVLOVSKY & Ko

Pärnus, Hommiku tänav 2.
Telefon 343.